

WONEN IN DE STAD *op het water*

PRODUCTIE, STYLING & TEKST: EMMY VAN DANTZIG - FOTOGRAFIE: JANSJE KLAZINGA

Jack en Birgit kochten in 2004 een oude tjalk aan de Amstel in Amsterdam. Rondom het schip is het de natuur die hoogtij viert; broedende eenden, een verdwaalde meerkoet en een roedel zwanen.

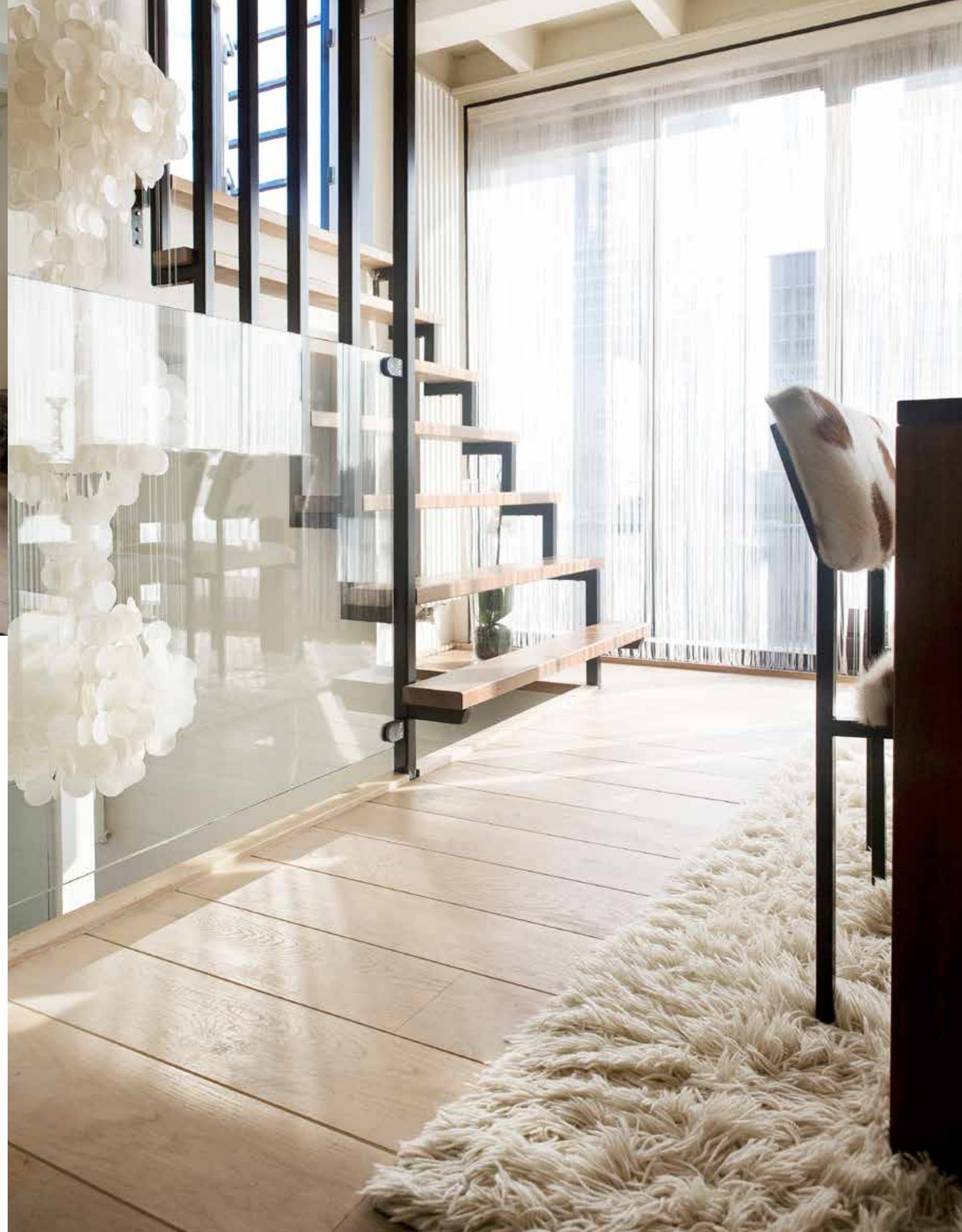
W

Vanbinnen was er van de tjalk nog weinig over van het authentieke schip dat het ooit was geweest. De vorige eigenaar had de stuurhut verdubbeld, waardoor het scheepse karakter van de boot verloren is gegaan. Dat ze nooit op dit schip zouden gaan wonen, stond als een paal boven water. “Er was niet eens genoeg stahoogte voor mij om te lopen en in het ruim van een schip heb je helemaal geen contact met het water”, licht Jack toe. Toch wist hij zeker dat hij de juiste beslissing nam. “We wilden heel graag op het water wonen en zagen op een gegeven moment deze boot. De plek was ons heel wat waard. Op datzelfde moment zagen we nog een schip verderop, op een plek die ons erg aansprak, maar dat schip was direct verkocht. Toen realiseerde ik me dat ik snel moest handelen. We hebben een goede deal gesloten. Ons uitgangspunt was om een ark te laten bouwen. Dat traject durfde ik hier wel aan.”

WEES ER SNEL BIJ

Voor de definitieve koop heeft Jack bij de makelaar geïnformeerd of hier wel een ark mocht liggen. “Het was ons uitsluitend te doen om de locatie”, vertelt hij. “Een idyllische plek aan de Amstel met een weids uitzicht waar nog voor de deur geparkeerd kan worden, en dat op slechts een steenworp afstand van het centrum van Amsterdam.” Jack had veel geluk. Het beleid van het stadsdeel was net in zijn voordeel gewijzigd. Het was toegestaan om een ark van twintig bij vijf meter neer te leggen, met een aaneengesloten zichtvlak van maximaal zestig vierkante meter. Mits je de totale hoogte van vijf meter zou benutten. Jack: “Dat bood ons genoeg perspectief. Binnen twee dagen was de koop rond.” De oude tjalk was snel verkocht. Ondertussen gaven Jack en Birgit opdracht aan een arkenbouwer om een betonnen casco van twintig bij vijf te laten gieten; een soort schoe-

nendoos hadden zij in gedachte, omdat zij zo de ruimte optimaal konden benutten.

ROLAND HOOFT

Het toeval wilde dat Birgit in restaurant Harkema, waar zij destijds werkte, architect Roland Hooft tegen het lijf liep die het interieur van deze brasserie had ontworpen. Zij vroeg hem de binnenkant van hun ark vorm te geven. Jack: "Ik herinner me het eerste bezoek aan het kantoor van Roland Hooft nog goed. Op zijn bureau lagen twee schetsen van een heel bijzondere ark. Hij had niet alleen de binnenkant gedaan, maar ook een heel stoer ontwerp voor de buitenkant gemaakt. We waren super verast en vielen als een blok voor zijn ontwerp." Vanwege de regelgeving op het water waarin wordt gesteld dat er slechts een aaneengesloten zichtvlak van maximaal zestig vierkante meter gerealiseerd mocht worden, koos Hooft voor een kubus in het ontwerp. Binnen creëerde hij daarmee enorme hoogte. Het eetkamergedeelte in de kubus zorgt door middel van een glazen

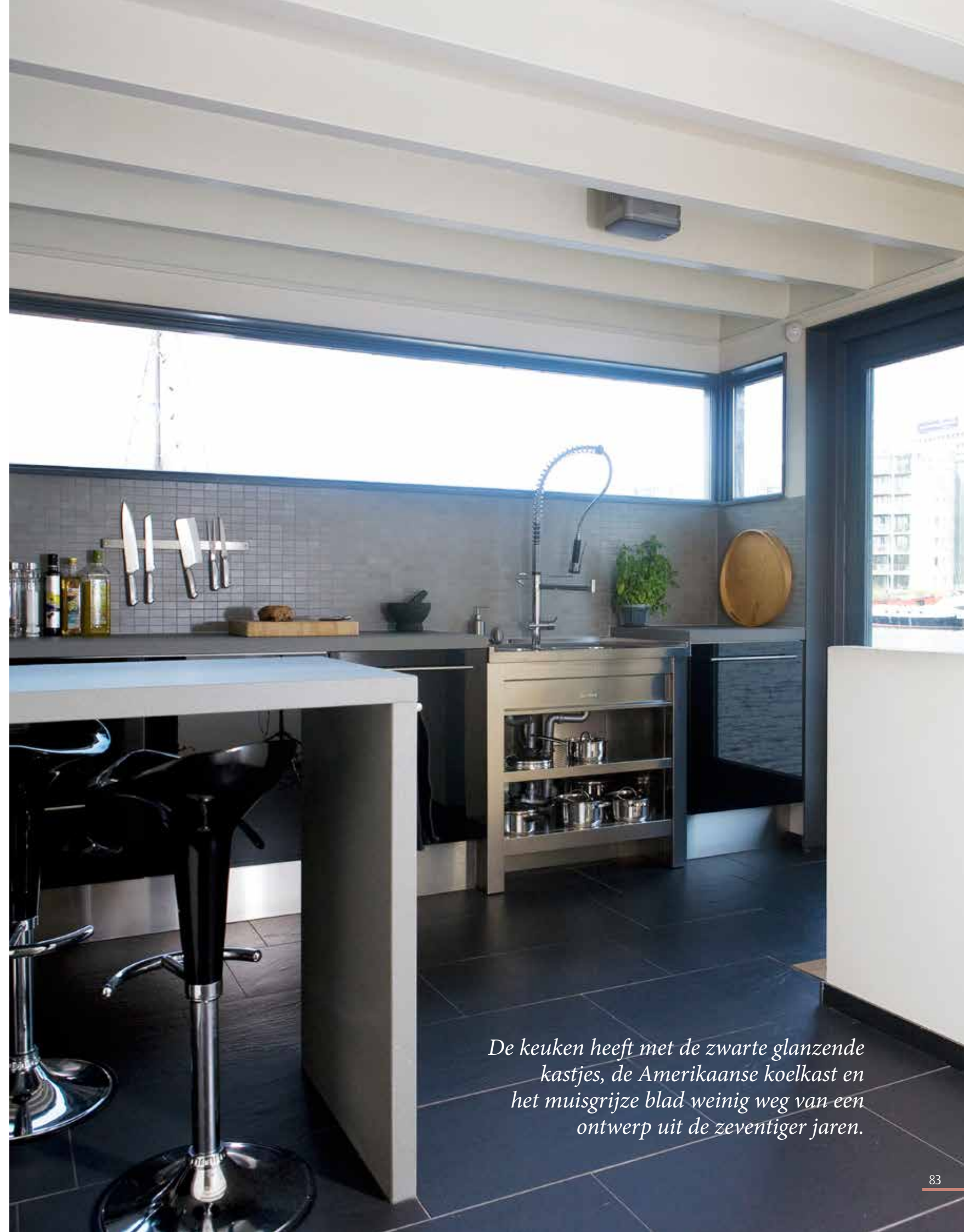
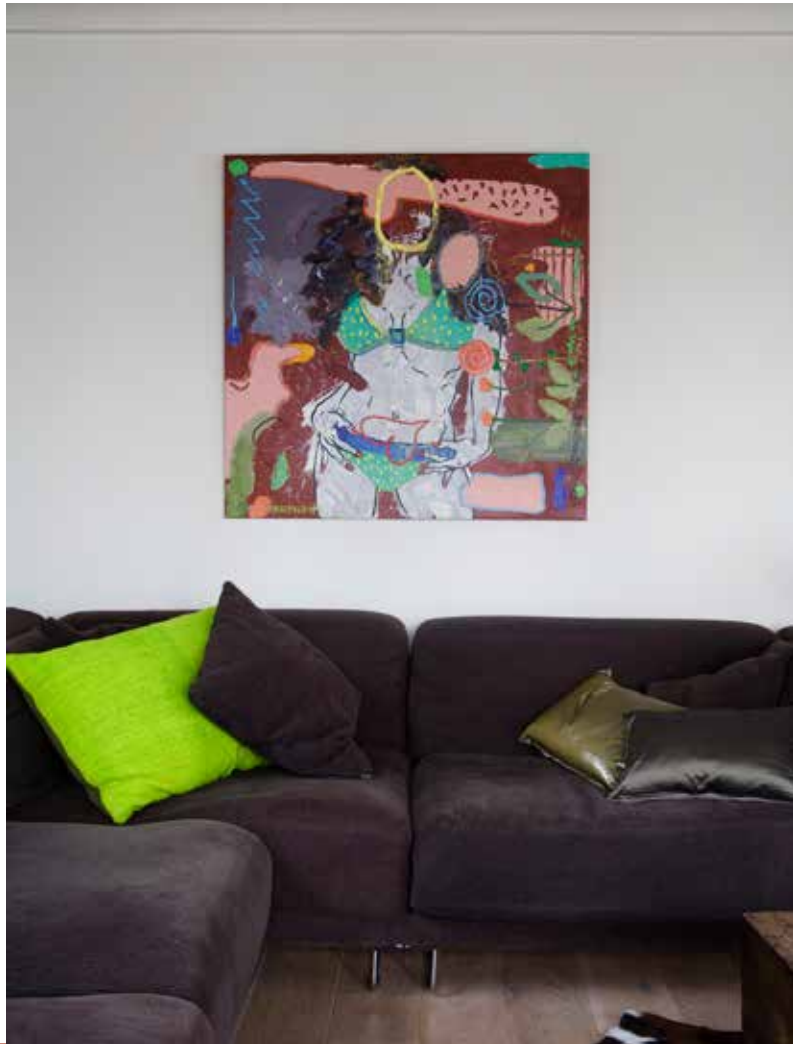
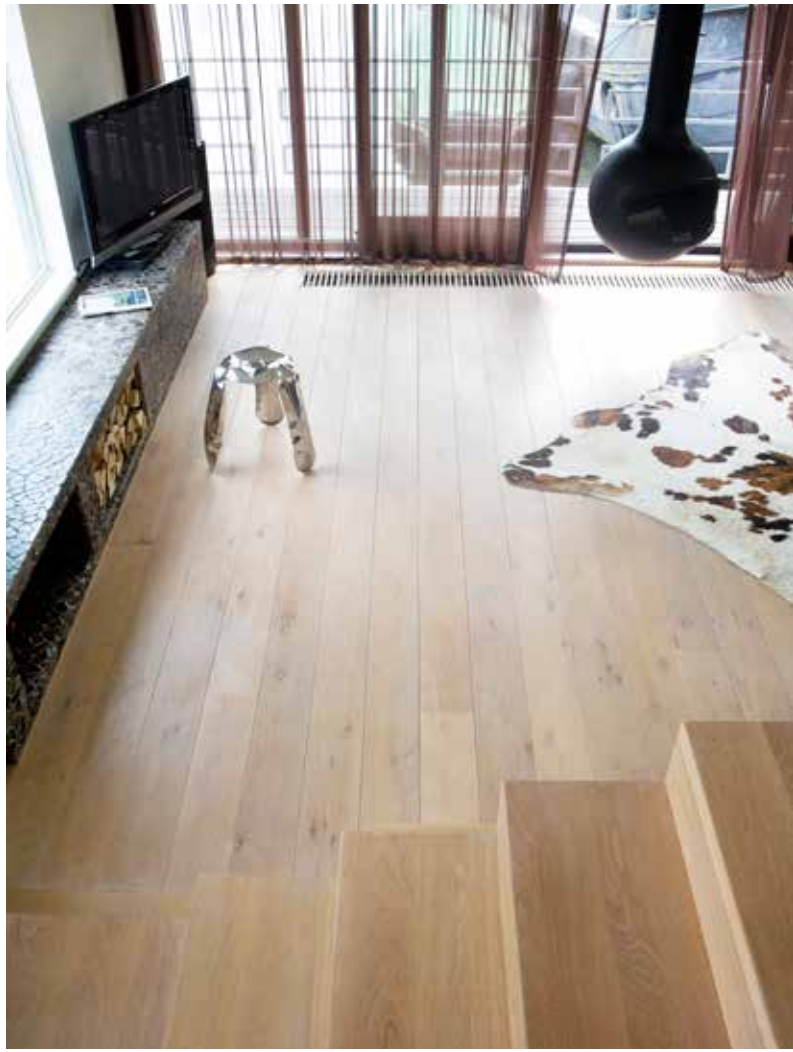
afscheiding naar het open gat in de hal beneden voor een vide. Jack: "Architectuur is echt een vak. Hooft pleitte voor een organisch geheel. De trap met spijlen naar het terras, de open boekenkast, het gat buiten waardoor je over de loopbrug heen kijkt. Daarmee vergeleken viel ons eigen ontwerp van een simpele schoendoos volledig in het niets."

SEVENTY LOOK

De boot is gebouwd in de jaren 70-stijl. De buitenkant is van cederhout gecombineerd met leisteen. De tralies zijn gegalvaniseerd. "Tijdens die beruchte eerste ontmoeting omschreef Hooft zijn stijl als strak, maar toch wel gezellig", aldus Jack. "Dat sloot goed aan bij waar wij van houden. Desondanks hebben wij de jaren 70-stijl niet overal consequent doorgevoerd. Wij vonden dat er ook elementen in de ark moesten komen die contrasteren met de stijl van Hooft. De keuken heeft bijvoorbeeld met de zwarte glanzende kastjes, de Amerikaanse koelkast en het muisgrijze blad weinig weg van

Roland Hooft had niet alleen de binnenkant geschetst, maar ook een heel stoer ontwerp voor de buitenkant gemaakt. We vielen als een blok voor zijn ontwerp"

De keuken heeft met de zwarte glanzende kastjes, de Amerikaanse koelkast en het muisgrijze blad weinig weg van een ontwerp uit de zeventiger jaren.

De indeling van de ark, gecombineerd met bijzondere materialen levert een zorgvuldig en doordacht concept op.

een ontwerp uit de zeventiger jaren. En de bioscoop is juist weer hippieachtig.”

JUISTE BALANS

In materialen, vormen en indeling heeft Hooft daarentegen de juiste balans gevonden. Zijn grote vondst vanwege het beperkte zichtvlak werd de kubus, waarmee hij een prachtige doorkijk naar zowel de keuken als de living creëert. Een idee van Hooft was ook om de werkplek van Jack beneden in de gang te maken. Jack vertelt enthousiast: “Zo heb ik door de open verbinding met beneden tijdens het werk contact met Birgit.” De huisbioscoop, de badkamer en de slaapkamer liggen allen rondom de centraal gelegen hal. Via de badkamer loop je zo de slaapkamer in. De slaapkamer heeft ook een eigen uitgang naar de hal. De indeling van de ark, gecombineerd met bijzondere materialen zoals het behang, het koordgordijn en de verschillende stenen, levert een zorgvuldig en doordacht concept op.

HOE BELANDT HET STEL EIGENLIJK OP HET WATER?

Jack: “Birgit en ik hebben een druk en hectisch leven. We zijn beiden uitgaanstypes; uit eten, dansen, naar de bioscoop. Thuis moest een plek worden van ontspanning en vrijheid. Het water geeft ons bij uitstek dat gevoel. Het idee dat we eruit kunnen, maar het niet hoeft. Hier is alles aanwezig: sauna, jacuzzi, huisbioscoop en goede keuken. Op herfstachtige dagen maken wij veel gebruik van onze eigen sauna. We koken op zo’n dag een uitgebreid diner en trekken ons vervolgens terug in de huisbioscoop. In de zomer kunnen we gebruikmaken van een van de drie terrassen rondom de boot. Onze klassieke bakdekker ligt langs zij. Wat je normaal gesproken buiten de deur doet, kunnen wij ook binnenshuis doen.” Als echte Amsterdammer wilde Jack bovendien de stad niet uit, maar hij wilde wel vrijstaand wonen. Hier aan de Amstel zijn deze twee wensen verenigd.

